

۲۵ درجه؛ روایت یک همدلی برای پایداری برق

غلامحسین مقیمی
مدیرکل روابط عمومی و اطلاع رسانی
وزارت نیرو

پیام پویش ۲۵ درجه را شنیدند و پذیرفتند اما به همین قانع نشدند و به محض شنیدن درخواست وزیر محترم نیرو مبنی بر نیاز به صرفه جویی برای حفظ روشنایی جنوب کشور، ۲۰۰۰ مگاوات از بار شبکه را کاهش دادند.

برای درک بهتر این رقم، کافی است آن را در مقیاس چند نیروگاه متوسط تصور کرد: ظرفیتی که ساخت آن سال‌ها زمان و سرمایه گذاری قابل توجه می طلبید اما این دستاورد صرفاً با یک تغییر رفتاری در سطح کشور به دست آمد. این عدد کلی، در عمل هم قابل ردیابی بوده است. در تهران، ترکیبی از همراهی شهروندان و اقدام‌ها مدیریت مصرف به کاهشی بیش از ۶۰۰ مگاواتی در ساعات اوج مصرف منجر شد؛ رقمی که نشان می دهد کلان‌شهری با این حجم از جمعیت و تراکم مصرف، وقتی همراه شود، اثری کاملاً

بی حکمت نیست که زمانی که لسان الغیب شیرازی سرود: «حسنت به اتفاق ملاحظت جهان گرفت / آری به اتفاق، جهان می توان گرفت»، می دانست که جهان انسانی جهانی انفرادی نیست، بلکه همدلی، همکاری و هم‌سرنوشتی از اصول بنیادین زندگی ماست. صنعت برق کشور نیز از این قاعده مستثنی نیست، زیرا در جهان مدرن، برق یکی از ستون‌های زندگی روزمره انسان به شمار می آید. بر مبنای همین دیدگاه اسلامی و علمی بود که وزارت نیرو «پویش ۲۵ درجه» را به عنوان یکی از مأموریت‌های محوری خود در دوره اوج مصرف تابستانه در نظر گرفت. وقتی صحبت از ناترازی برق می شود، معمولاً ذهن‌ها اول به سمت احداث نیروگاه‌های جدید، خطوط انتقال و سرمایه‌گذاری‌های سنگین زیرساختی می رود. این نگاه درست است اما نیمی از واقعیت را نشان می دهد.

ساخت ظرفیت تولید سال‌ها زمان می برد و هزینه بر است، در حالی که اوج مصرف تابستانی می تواند با افزایش مصرف، هر سال با همان شدت ادامه پیدا کند. در چنین شرایطی، سمت تقاضا هم به اندازه سمت عرضه اهمیت پیدا می کند؛ یعنی این پرسش که چگونه می توان بدون افت کیفیت زندگی مردم، از فشار لحظه‌ای بر شبکه کاست. دقیقاً همین جاست که پویش ۲۵ درجه معنا پیدا می کند.

ایده پویش ساده به نظر می رسد: تنظیم دمای کولرهای گازی روی ۲۵ درجه. نه قطع مصرف، نه کنار گذاشتن یک نیاز ضروری در گرمای تابستان، بلکه یک تنظیم کوچک در دستگاهی که در خانه بسیاری از ایرانیان روشن است. این رویکرد از همان ابتدا هوشمندانه طراحی شده بود؛ چون به جای درخواستی سنگین و پرهزینه از مردم، یک تغییر رفتاری کم‌هزینه و قابل اجرا را پیشنهاد می دهد. کسی مجبور نیست از آسایش خودش صرف‌نظر کند تا در این طرح سهیم باشد.

سؤالی که همیشه درباره چنین توصیه‌هایی مطرح می شود، این است که چنین اقدام ساده‌ای واقعاً چه تفاوتی ایجاد می کند؟ و پاسخ درست هم همین جاست: اگر تنها یک خانوار آن را رعایت کند، هیچ! مدیریت مصرف انرژی، برخلاف بسیاری از تصمیمات فردی، فقط در مقیاس جمعی معنا پیدا می کند. یک درجه در یک کولر، عددی بی اهمیت است اما همان یک درجه در میلیون‌ها کولر، اتفاقی حیرت‌آور خواهد بود. این همان نقطه‌ای است که پویش ۲۵ درجه از یک شعار ساده به یک ابزار واقعی مدیریت شبکه تبدیل می شود؛ جایی که مشارکت مشترکان، نه یک کمک نمادین، بلکه بخشی از راه‌حل واقعی محسوب می شود.

«همدلی» کلیدواژه اصلی این پویش است و برآوردهای مطرح شده در این زمینه گویا هستند که ایرانیان همدلی را زیست می کنند. براساس نظرسنجی ایسپا، ۷۶ درصد از مردم عزیز ایران

